“എല്ലാ മനുഷ്യരെയും ക്രിസ്തുവിൽ പക്വത പ്രാപിച്ചവരാക്കാൻവേണ്ടി...“

കൊളോ 1 : 28

വിചിന്തനം

ഡിസംബർ 2022

ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായയിലും സാദൃശ്യത്തിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യന്റെ മഹത്വത്തെയും അന്തസ്സിനെയും മറികടക്കുന്ന ഒന്നുംതന്നെയില്ലെന്ന് കാണാതായ ആടിന്റെ ഉപമയിലൂടെ യേശു പഠിപ്പിക്കുന്നു. തൊണ്ണൂറ്റിയൊമ്പത് ആടുകളെയും മരുഭൂമിയിൽ വിട്ട് നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരാടിനെ അന്വേഷിച്ചുപോകുന്നത് നമ്മുടെ യുക്തിയിൽ പരിഹാസ്യവും വിഡ്ഢിത്തവും ആയി തോന്നിയേക്കാം. എന്നിരുന്നാലും നിരാശയുടെ പടുകുഴിയിൽ അകപ്പെട്ടുപോയ ആടുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇടയന്റെ യുക്തിരഹിതമായ ഈ പ്രവൃത്തിയാണ് പ്രതീക്ഷ നൽകുന്നത്. ഒരു പക്ഷേ, ആലയിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ അത് ഇടയന്റെ തോളിലിരുന്ന് ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നുണ്ടാവും, ‘ഞാൻ എന്റെ ഇടയന് ഇത്രയേറെ അമൂല്യനും വിലപ്പെട്ടവനുമാണോ?’ വാസ്തവത്തിൽ, ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ, അവൻ വിലമതിക്കാനാകാത്തവനാണെന്നാണു നാം കാണുന്നത്. അവിടുന്ന് അവനെ തേടിയെത്തുന്നു, തിരികെ ആലയിലേക്കെത്തിച്ചു പരിപാലിക്കുന്നു. കാരണം, വഴിതെറ്റിയവനിലും അവന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച പതിപ്പാകാനുള്ള സാധ്യതയാണ് ദൈവം കാണുന്നത്.

ഇത്തരത്തിൽ, ഒരു നല്ല ഇടയനെപ്പോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിച്ചം മറ്റുള്ളവരിലേക്കു പകരാൻ വലിയ തീക്ഷ്ണതയോടെ അധ്വാനിച്ചയാളാണല്ലോ വിശുദ്ധ പൗലോസ്. താനടക്കമുള്ള അപ്പസ്തോലൻമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പൗലോസ് പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്, ‘‘അവനെയാണു ഞങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്. എല്ലാ മനുഷ്യരെയും ക്രിസ്തുവിൽ പക്വത പ്രാപിച്ചവരാക്കാൻ വേണ്ടി ഞങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും മുന്നറിയിപ്പു നൽകുകയും എല്ലാവരെയും സർവ വിജ്ഞാനവും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയത്രേ, അവൻ എന്നിൽ ശക്തിയായി ഉണർത്തുന്ന ശക്തികൊണ്ടു ഞാൻ കഠിനമായി അധ്വാനിക്കുന്നത് ’’ (കൊളോസോസ് 1: 28-29).

പൗലോസ് തന്റെ സഹോദരങ്ങളെ നല്ല ഇടയന്റെ കണ്ണുകളിലൂടെയാണു കണ്ടത്. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും മൂല്യവും അയാളിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സാധ്യതകളും അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിൽ പക്വത പ്രാപിക്കണമെന്ന തീക്ഷ്ണമായ ആഗ്രഹത്തോടെയാണ് അദ്ദേഹം അവരെ പഠിപ്പിച്ചത്. വിശുദ്ധ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പ മനുഷ്യ രക്ഷകൻ (Redemptor Hominis) എന്ന തന്റെ ചാക്രിക ലേഖനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു, ‘നാം ഓരോ മനുഷ്യനുമായും ഇടപെടുന്നു. കാരണം ഓരോരുത്തരും രക്ഷയുടെ രഹസ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാണ്. ഈ രഹസ്യത്തിലൂടെ ഓരോരുത്തരെയും ക്രിസ്തു തന്നോട് എന്നെന്നേക്കുമായി ഐക്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.’ (RH, 13). ഓരോ വ്യക്തിയിലും മഹത്വത്തിന്റെ പ്രത്യാശയായ ക്രിസ്തുവിനെ കാണുവാൻ പൗലോസിനു സാധിക്കുന്നു. (cf കൊളോ 1:27). കാരണം, ഓരോരുത്തരുർക്കുമായി സ്വയം പകുത്ത് നൽകുന്ന ക്രിസ്തുവുമായി സഹകരിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യനു കൈവരിക്കാനാകുന്ന മഹത്വത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു തികഞ്ഞ ധാരണയുണ്ട്.

ക്രിസ്തുവിനോട് അനുരൂപപ്പെടുന്നതിൽ നാം എപ്രകാരം സഹകരിക്കുന്നുവെന്ന് സ്വയം വിലയിരുത്താൻ ഈ മാസം ജീസസ് യൂത്ത് മുന്നേറ്റം നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. വിത്ത് സാവധാനം ഒരു വടവൃക്ഷമായി മാറുന്നതുപോലെ, ക്രിസ്തുവിൽ പക്വത പ്രാപിക്കുകയെന്നതാണു നമുക്ക് നമ്മോടുതന്നെയുള്ള ഏറ്റവും വലിയ ഉത്തരവാദിത്തം. നമ്മുടെ സവിശേഷമായ കഴിവുകളെ പോഷിപ്പിച് പരിമിതികളെ മറികടന്ന്, ക്രിസ്തുസദൃശ്യരാകുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ വിളി. നമ്മുടെ വിളിയുടെ അനന്യതയെക്കുറിച്ച് ഇനിയും നമുക്ക് ഉറപ്പുവേണമെങ്കിൽ വിശുദ്ധരിലേക്കൊന്നു നോക്കിയാൽമതി. വിശുദ്ധരായ മൂന്നു തെരേസമാരുടെ ജീവിതമെടുക്കാം. ആവിലയിലെ തെരേസ, ലിസ്യൂവിലെ തെരേസ, കൊൽക്കത്തയിലെ മദർ തെരേസ. അവർ വളരെ സാമ്യമുള്ളവരായിരുന്നു, എന്നാൽ തീർത്തും വ്യത്യസ്തരുമായിരുന്നു.

പക്വതയിലേക്കുള്ള ഈ അനന്യമായ വിളി സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ നമുക്ക് നമ്മുടെ അസ്ഥിത്വത്തിന്റെ പൂർണമായ അർത്ഥം കണ്ടെത്താനും ജീവിക്കാനും കഴിയൂ. ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു ഉത്കൃഷ്ടസൃഷ്ടി (masterpiece) ആയി മാറാൻ നാം സിയന്നയിലെ വിശുദ്ധ കാതറിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്: ‘ദൈവം നമ്മെ ഒരു തോട്ടക്കാരനാക്കി, ദുർഗുണത്തെ വേരോടെ പിഴുതെറിയാനും സദ്ഗുണത്തെ നട്ടുനനയ്ക്കാനും’. ഈ ജോലിയിൽ നമുക്കൊരു സഹായകനുണ്ടെന്നതാണ് ഏറ്റവും ആശാവഹം. പൂർണതയിലേക്കുള്ള രൂപപ്പെടലിൽ ആത്യന്തം നായകത്വം വഹിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവ്.

ജീസസ് യൂത്ത് ഫോർമേഷൻ പദ്ധതി ഈ യാത്രയിൽ നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും ഏറെ സഹായിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവുമായുള്ള വ്യക്തിപരമായ കണ്ടുമുട്ടൽ അനുഭവത്തിൽ ആരംഭിച്ച് ശിഷ്യത്വത്തിലൂടെ പക്വത പ്രാപിച്ച് ഒരു മിഷനറി എന്ന നിലയിൽ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ അത് നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ കേന്ദ്രീകൃതവും ബോധപൂർവകവുമായ ഈ ആന്തരിക യാത്ര നമ്മുടെ വികാരങ്ങളെയും ആഗ്രഹങ്ങളെയും ക്രമവൽക്കരിക്കുകയും ബുദ്ധിയെയും യുക്തിയെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ദൈവഹിതം മനസ്സിലാക്കാൻ ഹൃദയത്തെയും അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ ഇച്ഛാശക്തിയെയും ബലപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ രൂപവത്ക്കരണം സംഭവിച്ച ശിഷ്യരാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കരങ്ങളിലെ ശക്തരായ മിഷനറിമാരായി മാറുന്നത്.

അതേ ആത്മാവുതന്നെ നമ്മുടെ അയൽക്കാരിലും സുഹൃത്തുക്കളിലുമുള്ള അനിതര സാധാരണമായ സാധ്യതകളെ കത്തിജ്വലിപ്പിക്കാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. സ്നേഹവും പ്രാർഥനയുമുള്ള ഒരു സമൂഹത്തിലായിരിക്കുക എന്നത് ആന്തരീകമായി രൂപപ്പെടുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും വലിയൊരു അനുഗ്രഹമാണ്. മറ്റുള്ളവരെ സഹായിച്ചും സ്വയം തളരുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായം സ്വീകരിച്ചു വളരാനും വിശുദ്ധമായ ശീലങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ പകർത്താനും ഈ കൂട്ടായ്മകൾ നമ്മെ സഹായിക്കും. ഈ ഫോർമേഷൻ മാസാചരണത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രഘോഷിക്കാനും സഹോദരർക്കു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാനും അവരെ പഠിപ്പിക്കാനും വിശുദ്ധ പൗലോസ് നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ചെറിയ കൂട്ടായ്മകളിലെ ഓരോരുത്തരുടെയും ഏറ്റവും മികച്ച സാധ്യത പുറത്തെടുക്കാൻ നമുക്ക് പരസ്പരം പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കാം. അപ്പോൾ നാം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നത് വ്യക്തികളെ മാത്രമല്ല, മറിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഹൃദയത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മുന്നേറ്റത്തെത്തന്നെയായിരിക്കും. എല്ലാവരും രക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നും സത്യം അറിയണമെന്നുമാണല്ലോ അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. (cf 1 തിമോ 2 : 4). അതിനാൽ, നമുക്ക് ഇടതടവില്ലാതെ പ്രാർത്ഥിക്കാം, ഭഗ്നാശരാകാതെ പരിശ്രമിക്കാം. ഓരോ ജീസസ് യൂത്തും തന്നിൽ ദൈവം നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ള സാധ്യതയെ നമ്മിലും നമ്മിലൂടെയും ക്രിസ്തു ആഗ്രഹിക്കുന്ന സദ്ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വൃക്ഷമായി വളർത്താനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കട്ടെ.